

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 617/2020
05.03.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Драгане Маринковић, Божидара Вујичића и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., кога заступа пуномоћник Марија Јоксовић адвокат из ..., против тужене Републике Србије-Високог савета судства-Привредног суда у Сомбору, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Суботици, ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гжрр. 276/19 од 25.07.2019. године, у седници већа одржаној 05.03.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гжрр. 276/19 од 25.07.2019. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гжрр. 276/19 од 25.07.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору Прр 442/18 од 19.03.2019. године, делимично је усвојен тужбени захтев тужиље и обавезана тужена да на име новчаног обештећења изазваног повредом права на суђење у разумном року плати износ од 400 евра у динарској противвредности на дан исплате, према средњем курсу НБС са законском затезном каматом почев од 19.03.2019. године, па до пресуђења, док је у преосталом делу преко досуђеног а до тужбом траженог износа од 3.000 евра у динарској противвредности са припадајућом каматом, захтев тужиље одбијен. Обавезана је тужена да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 27.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде па до коначне исплате.

Виши суд у Сомбору је пресудом Гжрр. 276/19 од 25.07.2019. године жалбе тужиље и тужене одбио, и потврдио пресуду Основног суда у Сомбору Прр 442/18 од 19.03.2019. године у побијаном одбијајућем делу одлуке о главној ствари и делу одлуке о трошковима поступка. Одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је изјавила благовремену ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП.

Чланом 404. став 1. ЗПП („Сл. гласник РС“, бр 72/11 ... 55/14), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене одлуке која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Побијана пресуда усклађена је са правним ставовима у погледу досуђења правичне накнаде на име повреде права на суђење у разумном року, и одговорности државе за рад њених органа који су дужни да предузму све неопходне мере ради извршења правноснажне судске одлуке. О овом праву тужиоца и висини тражене накнаде судови су одлучили уз примену материјалног права која је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца са истим или сличним чињеничним стањем или правним основом, као и са одлукама Уставног суда и Европског суда за људска права, због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба за уједначавањем судске праксе, односно за новим тумачењем права.

Из наведених разлога Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиље није дозвољена.

Тужба за накнаду штете настале повредом права на суђење у разумном року поднета је дана 26.10.2018. године, а вредност предмета спора је 2.600 евра.

Према члану 468. став 1. ЗПП, споровима мале вредности сматрају се спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Чланом 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Побијаном другостепеном пресудом правноснажно је окончан поступак у спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП у којој врсти спора је према члану 479. став 6. истог закона искључено право на ревизију, имајући у виду да вредност предмета спора не прелази динарску вредност од 3.000 евра, због чега је по оцени Врховног касационог суда ревизија тужиље недозвољена.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**